Št. 53. V Trstu, v soboto 4. julija 1885. Tečaj X

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V edinosti je moč.«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sreda in sobota o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne štev.ilke se dobivajo pri opravništvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — *Naročnine*, reklamacije in inserate prejema Opravništvo, via Terrente, »Nova tiskarna«.

Vsi *dopisi* se pošiljajo Uredništvu »via Terrente« »Nuova Tipografia;« vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — *Inserati* (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Po volitvah.

IV.

(Konec.)

Iz tega pregleda je razvidno, da ima desnica sama na sebi 188 glasov, ali 11 več, nego je potrebno za absolutno večino; ima torej ministerstvo zdaj boljšo in bolj zdatno zaslombo na desnici, nego jo je imelo doslej, ker pridobila je desnica nekoliko glasov pri zadnjih volitvah in ne bode jej treba paktirati z Coroninijevci in divjaki, ako bode hotela prodreti s kakim predlogom, in ni se treba bati, da po slučajnej nenavzočnosti kacega poslanca pride večina v manjšino, kakor se je to nekaterikrat zgodilo v bivšem parlamentu.

Kar se tiče Slovanov, pridobili so oni, kakor smo uže omenili, nekoliko glasov; Slovani imajo zdaj v parlamentu do 163 poslancev; pa ako pomislimo, da to število ne stoji v pravem, proporcijonalnem razmerju se slovanskim prebivalstvom v Avstriji, moremo sklepati, da bomo mi Slovani morali prebiti še mnogo hudih bojev, predno dosežemo vse svoje pravice.

Ali zopet nas to ne sme strašiti, ali vzbujati v nas pesimizem; po potu kompromisov se dade vendar nekoliko doseči in naša moč se vedno bolj utrdi, ako se nam vsaj ne zavira, da z lastnimi močmi razvijamo svojo narodnost. Kolikor bolj pa se ona razvija, toliko gotovejše dosežemo ščasoma tudi one spremembe ustave, katere nam jamčijo primerno število poslancev v državnem zboru, katero število bi moralo biti toliko, da bi nam bila za vse čase zagotovljena absolutna večina v avstrijskem parlamentu.

Pridobitve Slovanov in sploh federalistov pri zadnjih volitvah niso bile take, kakoršnih smo pričakovali; ako pa na tej strani nismo toliko pridobili, tolažiti nas more pri vsem tem izid zadnjih volitev gledé na poraz Velikonemcev; kajti, akoprem smo bili gotovi, da mej to stranko nastane velik razpor, vendar pa se nismo nadejali, da zadnja volitev vseka tako globoke rane v nekdaj tako mogočno stranko.

Velikonemška stranka, katere vodja je Herbst, zgubila je pri zadnjih volitvah nič manj, nego 26 glasov, in sicer so jej odvzeli 12 glasov Slovani, 6 glasov Coroninijevci, 2 glasa divji in 6 glasov demokratje in antisemitje. Demokratje ne bodo, akoprem Nemci, skoro nikoli glasovali z Velikonemci, ker so proglasili po svojih listih, da so za enakopravnost, torej bode tudi ta trojica večkrat pomnoževala vrste desnice; prav tako bodo antisemitje večkrat glasovali proti levici in Coroninijevci bodo tudi več, nego so bili bili v poprejšnjej dobi, na razpolaganje vladi.

Ali še mej ostalimi Velikonemci je velik razpor; kajti Plener, Knotz, Pickert in še mnogi drugi nočejo več plesati, kakor godejo Herbst, Chlumetsky in drugi bolj zmerni elementi; oni hočejo ustanoviti posebno, popolnoma odločno nemško stranko (nemški klub), katera ne dade sè seboj govoriti drugače, nego na podlagi pangermanizma, kar izključuje to stranko iz vsake vladnomožne kombinacije in slabi staro centralistično stranko na tak način, da je nje vladomožnost najbrže za vselej podkopana.

Taaffejevej vladi se je torej posrečilo, da je svoje nasprotnike tako oslabila, da jej ne morejo več škodovati; ali ustvarila si je tudi tako večino, da si jej ni treba bati, da bi se morala preveč udajati nje zahtevam in željam, posebno takim ne, katere se ne strinjajo z vladno oportuniteto. Na zadnje treba reči, da je pri zadnjih volitvah Taaffejeva vlada največ pridobila in si svoje sedeže tako utrdila, da si jej ni bati, da bi jih kaka nevihta pretresla.

Slovani morajo to situvacijo dobro oceniti in gledati v prvej vrsti, da solidarnost mej seboj zmerom bolj utrjevajo ter ugodnih trenotkov ne zamujajo. S pravo taktiko se vendar kaj doseže — ne sicer državnopravnih sprememb — ali vsaj večo enakopravnost v šoli in uradih, na katero posebno mi Slovenci čakamo in težko čakamo.

Pridejo gotovo momenti, ko se bode lahko govorilo z ministri; na naših poslancih bo, da take momente pospešujejo in potem tudi dobro izkoristijo. Sedanje ministerstvo v enomer povdarja enakopravnost; vsak dan čitamo o tej blaženej enakopravnosti; pri vsem tem pa smo še daleč od dejanske enakopravnosti. Dejansko enakopravnost imajo torej dolžnost tirjati naši poslanci in vlada se bode morala ozirati na njih terjatve, ako hoče zvesta ostati svojemu programu.

Prihodnjih 6 let morajo torej naši poslanci podvojiti svojo delalnost in enerižjo, da to dosežemo, kar nismo mogli doseči prošlih 6 let Taaffejeve dobe.

Cikorija je padla!

«Zmaga je naša!» odmevalo je minole dni po okolici. Od najmlajšega dečka do sivolasega starčka se je slavila «slavna slava Slavu slavnemu». Da, slavila se je slava slavljencu Nabergoju. A glasovitemu društvu «cikoriji» (vulgo Concordia) pelo se «miserere». Na čast č. g. Nabergoja so se skladale minole dni pesmice v slovenskem in italijanskem jeziku. In res je tudi slišati, kako ljudstvo imenovane pesmice poje. Kakor se pa poje na čast g. Nabergoja i društvu «Edinosti» spodobilo bi se, da bi se i padlej cikoriji i njenemu kandidatu-predsedniku kaj zapelo.

Minole dni se niso sicer pesmice skladale v ta namen. A imamo pesmico, katera je bila v «Edinosti» uže pred šestimi leti natisnena. Uže pred volitvami sem omenil v «Edinosti» v ednem članku «Prihodnji volilni boj v okolici», da bomo ono pesmico gotovo po volitvah peli. In res! peli smo jo. A celó z večim navdušenjem nego smo si pred volitvami mislili. A radi tega predstavljamo jo še enkrat našim «cikorjašem» v izgled. Eto vam:

«Mauronerjev Poldek,
Kak si poteptan,
Imaš mnogo tovarišev
Pa nisi izbran».

«Cikorja je padla,
Maurener tud' ž njo.
Popili so kavo
Le samo z vodo.»

Cikorija je umrla. A kakor se sliši, da grešniki po smrti nazaj hodijo, enako je začela i rajnca «cikorija» hoditi nazaj. Poskušale bodo cikorjaške prodane duše prazno slamo nadalje mlatiti. In zakaj to? — Odgovor je lahek. — Zato, ker so pred dvermi volitve v Tržaški mestni svet. A kakor je cikoriji izpodletelo pri volitvi v državni zbor, tako izpodleti jej i pri volitvi v Tržaški mestni svet.

Z največjo nado upamo, da zmaga vseh šest poslancev (v okolici) društva «Edinosti». Huda borba utegne biti le v I. volilnem okraju. A tudi v V. okraju bode poskušal neki gospod svojo prazno slavo slaviti. Upamo pa, da mu gotovo izpodleti. Priporočati je le okrajnim volilnim odborom, naj ostanejo še nadalje all' erta. — Pri minolej volitvi v državni zbor so ti odbori svojo nalogo častno izvršili. A čaka jih še mnogo delovanja pri

---

PODLISTEK.

Narodne pripovedke.

Iz Spodnje Štirske.

XV.

Svoje dni je bila neka žena, katera je razen svojega moža še skrivaj ljubila nekega gospoda žlahtnega stanu. Želela si je, da bi nje pravi mož skoraj umrl, da bi se potem lahko ljubljenemu popolnoma vrgla v naročje. Pa ker mož le ni hotel umreti, zato je hodila vsak večer molit k nekej kapeli in prosit, da bi njeni mož umrl, ali pa vsaj oslepel, in da bi potem ona lažje žlahtnega gospoda dobila. Nje mož pa se hoče prepričati, zakaj njegova žena vsak večer hišo zapušča. — Gre tedaj natihoma za njo nekl večer, ko je odšla, in vidi, da se je pri bližnjej kapeli ustavila ter začela tako le prosit: Bog, daj; da bi moj mož umrl, ali vsaj oslepel, — — da bi potem jaz lahko gospoda dobila. To sliši nje mož, ki je pri kapeli bil skrit za nekim lipovim drevesom, katero je svoje široke veje razprostiralo na vse strani, ter bilo zavetje o hudi uri drobnim tičicam, kakor tudi popotniku. Ko mož to prošnjo sliši, spači svoj glas ter reče, da se je slišalo kakor bi glas iz kapele dohajal: »Mastne žgance mu kuhaj«. — Ko ona to sliši, gre vesela domu ter hvali Boga, da jej je dober svet dal. Ko domov pride in najde uže moža pri peči sedečega, stopi k njemu in mu reče: Ljubi moj mož! Kaj naj skuham nicoj? — Mož odgovori: Skuhaj nama mastnih žgancev. Ona gre prav vesela kurit in skuha prav mastnih žgancev, ter jih prinese na mizo. Ko pa povečerjata reče mož ženi: Tako se mi nekaj temni pred očmi. — Žena vesela si misli: dobro bo —. Drugi dan zopet skuha za kosilo še bolj mastne žgance; ko pa pokosita, pravi mož ženi: Sedaj pač čisto malo vidim; kaj bo če oslepim? Kdo bo nadzoroval najino delo i kdo skrbel za te, ljuba žena? — Žena odgovori: Ej! to se ti menda le tako zdi. Zopet skuha za južino še mastnejih žgancev, katerih bil je mož prav vesel, ker jih je zelo rad jedel. Po južini reče mož ženi: Sedaj pač skoraj nič ne vidim, taka tema se mi dela pred očmi. Zopet za večerjo skuha žena žgancev, in ko pojesta, zakliče mož žalostnim glasom: Sedaj pa čisto nič več ne vidim, da si tudi je dobro videl.

Zdaj je prosil ženo, naj ga za roko k peči odvede, da se ne pobije in da sede na klop.

Žena je to storila, pa vse to poročila tudi onemu gospodu, katerega je želela, in ga povabila na večerjo. Ko ta pride, posadi ga za mizo ter nanjo prinese najboljših jedi in pijače. Ker pa je žena imela opravka v kuhinji, da pomije posodo in pospravi druge reči, reče za pečjo sedeči na videz slepi mož: Žena, posim te, hodi malo v vežo in daj mi puško, da se malo poigram in kratek čas delam. Žena ugovarja: Kaj boš z njo, saj ne vidiš. — On pa vendar le prosi: Ljuba žena, spolni mi željo! — in ona mu da »puško« in otide v vežo.

Mož je obračal puško, katera je bila nabita z svincem, in tipal kot pravi slepec; ko pa se oni gospod, kateri ga je gledal, kaj dela, malo v stran obrne in se ozre skozi okno, sproži za pečjó sedeči mož puško in gospod se zvrne na tla.

Pri ognjišči stoječa žena sliši pok, prihiti iz veže in zakliče možu: Kaj si naredil? gospoda si ustrelil! — Mož pa odgovori: Kaj jaz morem za to, ker sem slep. — Žena premišljuje, kaj bi zdaj storila, in ko to premišljuje, pride neki njeni prijatelj, tega ona prosi, naj bi gospoda kam odnesel, da se ne zve, da je tu smrt storil.

Njeni prijatelj res naloži na ramena ustreljenca ter ga cijazi od hiše; ko pride do bližnje koče, vidi, da imajo čevljarji še luč, in da še v poznej noči delajo.

Gre bliže in postavi mrtveca prav pod okno, roke mu ovije okoli omrežja, da je bilo videti, kakor bi kak ponočni fantalin klical svojo ljubico. — Zjutraj začnó čevljarji zopet šivati in zbijati.

Mojster zapazi, da nekdo skozi okno gleda, in zareži nanj: Ti »prokleti« potepuh! ponočni zapeljivce duš nedolžnih, poberi se od tod! — a ta se ne gane. To razjezi mojstra, ker delo jim ni šlo tako od rok, zaslonjeno je bilo skoraj vse okno; da ni mogla svitloba v hišo.

Zgrabi toraj kopito ter ga požene zkozi okno v glavo onemu zijalu, da je padnol pod okno. Zdaj pa se prestraši mojster, videč kaj je naredil. Gre črez malo časa vun, ker vidi, da človek še zmirom leži pod oknom. Ko pa zapazi, da je mrtev, zgrabi ga za pete in hajdi na ramena ž njim ter ga odnese.

Pride do bližnje hiše in vidi, da cotar *) gre noter, pa je zunaj pustil veliko svojo vrečo, v katerej je bilo uže nad polovico cunj, hitro odveže vrečo in gospoda vtakne vanjo; spet jo lepo zaveže ter zbeži naglo. Cotar pride iz hiše, naloži spet vrečo na ramena in gre dalje.

Nekaj časa nese, pa zmirom bolj težko se mu zdi; pride do vode, preko katere je držala ozka brv; hoče prek, pa vreča ga hoče v vodo potegnoti. Vrže z ramena vrečo, odveže jo in hoče pogledati, kaj bi tako težkočo delalo, ker take teže še ni nosil, odkar je cunjar, da si prav je uže velikokrat polno vrečo nesel. Pa kaj zagleda? — moža, sedečega notri, — zgrabi ga, izvleče iz vreče in zakadi v reko, da je voda visoko plusknola. — To imaš prokleti gospod, — tamkaj sèdi! Odslej ni bilo več duha ni sluha od tega gospoda; voda ga je odplavila dalje in konec je bil tej storiji. Cotar pa misleč, da se mu je gospod navlašč spravil v vrečo in da ga je prav on končal, vrže »žakelj« na rame in hitro se požuri dalje.

Ženin mož pa, ki je vse to zvedel, tako je ženo našeškal, da je imela pleča črna in krvava. Od tega časa nikdar več ni gledala žena za drugim možem, tudi ni hodila več nikoli prosit za drugega moža; a tudi mož je ljubil svojo ženo, saj po božjej in svetnej postavi je pripadala vendar le njemu.

*) cunjar.

prihodnjih volitvah v Tržaški mestni svet. A ker se sliši, da je slavna vlada te volitve za nekaj mesecev odložila, bodemo pozneje več o teh volitvah govorili. Govorili pa bodemo zdaj zopet o minolih državnozborskih volitvah.

Hrup, koji se je zbudil pri minolih volitvah, ni se še popolnoma polegel. I da ne bi naši prvaki i društvo «Edinost» ljudstva svarili, bilo bi se možebiti kaj hujšega zgodilo. Malo število mestnih i okoličanskih cikorjašev je hotelo po okolici izgrede delati. A kder so pričeti, bili so povsod krepko zavrneni. Govori se, da je kandidat cikorije 25.000 fr. potrosil za svojo kandidaturo. Padel pa je vsejedno z velikansko manjšino. Prvi agentje cikorije so ga pili ves teden pred volitvijo. Neki zidar iz Kontovelja je potegnol 25. fr. le da se je v cikorijo upisal. A ko je mož one denarje potegnol, napotil se je v mesto ter ostal tam polnih pet dni, dokler je vse denarje na razne načine potrosil. Ko se je vrnol pa šesti dan domu, zaprla mu je žena hišne dveri, sin pa mu je rekel: «Oče, pojte k cikoriji kosit». Iz tega se dovolj vidi i mora se očitno reči, da so udje «cikorije», največi pijanci i moralno propadajoči ljudje.

Ker so okoličanski i mestni cikorjaši (zadnji pod naslovom progresisti) z svojim dolginom propali, hočejo se nad poštenim našim ljudstvom maščevati. Udje okoličanskih pevskih društev se pode z raznih del, a tudi slovenske dekle i druge služabnice opuščavajo z dela (oziroma službe). Odbornik cikorije Katalan je poslal z svojega dela 7 delalcev, večinoma zidarjev, ker so bili udje raznih okoličanskih pevskih društev. Mej njimi sta bila i dva vrla Barkovljanska mladeniča. A sta si dobila delo precej, in to doma v lastnej vasi, pri domačih poštenih podjetnikih. Katalan jima je toraj nehote še dobro storil, ker ju je z dela odpustil. V nekem dopisu iz Barkovelj v Edinosti bilo je čitati, da se ni ondotni capovila pri Cikoriji ob času volitev nič brigal. Dopisniku imenovanega dopisa, ki capovilo radi tega celo hvali, moramo reči, da se je nekoliko zmotil. Capovila ni se sicer z svojim delovanjem upal na javno, a to zato, ker se je bal, da bi jih po suhej svojej grbi ne dobil. Toliko bolj pa je ta krt ril na skrivnem s pomočjo par svojih privržencev. Ta mož bi gotovo rad videl, da bi se Barkovljanska cerkev spremenila v italijansko narodno gledišče i v njej pa da bi na vzvišenem prostoru stala: »La statua della maggiore liberta«. Ker se imenovano človeče zdi močno liberalno, zdihuje zdaj zelo nad podlim liberalnim kandidatom cikorije. Radi tega hoče se i maščevati nad našimi poštenimi ljudmi. Tako je hotel te dni celo kondukterja tramvaja (koji vozi od Trsta do Barkovelj) iz službe spraviti le zato, ker čita Edinost in Il Soldo. Vodstvo tramvaja pa ni Barkovljanskega kozjebradca poslušalo, ampak obdržalo je vrlega svojega kondukterja nadalje v svojej službi. Iz tega se dovolj vidi, kaki možje cikoriji služijo. I v izgled naj bi bilo to našim ljudem pri prihodnjih volitvah v mestni svet.

Barkovljan.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Na Dunaji odpró spoznovalci budhistične vere svoje svetišče; ministerstvo zunanjih zadev je to uže dovolilo. Doslej ste v Evropi le dve taki svetišči, in sicer v Parizu in Londonu.

Hrvatska regnikolarna deputacija pride skoraj brez dvombe iz Budimpesta s praznimi rokami, čemer se prav nič ne čudimo, ker Madjari za lás ne odjenjajo, Hrvatje pa svojih zahtevanj ne morejo opustiti, ker bi jih sicer ves hrvatski narod obsodil i mej izdajice uvrstil. Vse to pa bo tako zelo uplivalo na sedanjo vladno ali narodno stranko, da ne bo mogla več z vlado hoditi, ampak začela se jej bode po robu postavljati; razmere mej Hrvati in Madjari postanejo vsled tega bolj in bolj napete, in nikdo ne more danes še vedeti, kaj bo konec vsega tega.

Vnanje dežele.

Rusija silno vtrjuje iz krimske vojne slavnoznano trdnjavo Sebastopolj, pred katero je padlo 100.000 Francozov, mnogo Angležev in Italijanov, predno so se ti polastili južnega dela te trdnjave, severnega dela pa se še lotili niso. Rusija hoče tu zbrati vso svojo pomorsko moč na Črnem morji, da se bo mogla braniti vsakemu sovražniku, ki bi utegnol prodreti v Črno morje. Znano je, da je bilo mesto Sebastopolj, ker stoji na južnem delu, v krimskej vojni popolnoma razrušeno. Skoraj dvajset let je ležalo v razvalinah, a potem se je začelo zopet naglo razvijati, naselili so se tu bogati trgovci i mesto se je zopet sijajno povzdignolo. A ruska vlada zdaj vso to mesto prestvarja v velikansko granitno trdnjavo, ter seli trgovinske hiše na severno stran, ki je tako zavarovana, da se je noben sovražnik ne more lotiti. Ona dela na tej strani za vojno brodovje tudi novo luko, za katero delo je določenih 33 milijonov gold.

Papežu je kitajski cesar odgovoril na pismo, katero mu je pisal o zadevah katoliških misijonarjev in katoličanov v kitajskem cesarstvu. Papež se je v svojem pismu podpisal, «supremus pontifex» (najvišji duhovnik), kitajski cesar pa ga imenuje «cesarja vere», vsled tega se bo katoliška cerkev na Kitajskem smela tega naslova posluževati.

V *italijanskej poslanskej zbornici* je 1. t. m. Depretis naznanil, da je on sam začasno prevzel opravila ministra zunanjih zadev in da je bil Tajani imenovan pravosodnim ministrom ter pristavil, da sedanji ministri ostanejo zvesti dosedanjim liberalnim načelom in se nadejajo, da si z dejanji pridobé zaupanje zbornice. Nekateri poslanci pa so zopet vlado intrpelirali o kolonijalnej politiki. Depretis je odgovoril, da je bil solidaren z Mancinijem in da bo vprihodnje previdno ravnal; uže njegova starost je poroštvo za to, da se v drzna podjetja ne bode spuščal; naj se mu zaupa, da ve, kako ima postopati. Potem se je zbornica za nedoločen čas zaprla.

Italijanska vojska v Afriki je zasedla otok Dahlak, ki je otdaljen le 25 morskih milj od Masavahe, i na njem razvila italijansko trobojnico. Otok ima blizu 1500 prebivalcev, ki skoraj samo ob ribjem lovu živé. Italijanska poročila trdijo, da so se prebivalci z Italijani zarad zasedenja dogovorili. Velik dobiček to!?

Mejnarodna brzojavna konferenca se letos 10. avgusta odpre v Berolinu.

Brunšviško prestolno prašanje utegne biti k malu rešeno. V brunsviškem deželnem zboru je namreč državni minister Görtz 30. junija naznanil, da ima zboru razodete važne stvari, ki se tičejo prestolnega nastopstva in so večidel take, da zdaj še niso za javnost. Ugibati ni teško: Prusija hoče kumberlandskemu vojvodu vzeti prestol in Brunsvik Prusiji priklopiti. In to se k malu zgodi, za pretveze Prusija ne bo v skrbeh; kdor ima moč, ta je gospodar in pravico lahko postavi v kot, ali vrže čez prag.

Nemški zvezni svet je 2. t. m. potrdil pogodbo z severno-nemškim Lloydom glede vshodnje azijatskih in avstralskih parniških voženj ter je na predlog pruske vlade izrekel prepričanje zveznih vlad, da vlada kumberlandskega vojevode v Brunšvigu ni v soglasji z glavnimi načeli zveznih pogodeb, ker je kumberlandski vojevoda nasproten miru, zagotovljenem po državnej ustavi, in ker sega po pruskih deželah. — Nemški zvezni svet je to stvar dobro zvil, a resnica je prav nasprotna; kumberlandski vojevoda ne sega po pruskih deželah, ampak Prusija sega po njegovih deželah; kraljestvo Hanover je uže prebavila in zdaj pogoltne še Brunsvik.

Francoska zbornica je 30. junija na zahtevanje ministra za bogočastje dovolila kanonikom one pristojbine, katere jim je dotična komisija prečrtala.

Gladstone je v zahvalnem pismu na svoje volilce izrekel, da ima namen, vlado podpirati. Če tudi od leta 1880 ni mislil, da bo zopet izvoljen, vendar ga vežejo dolžnosti do stranke, da vse svoje moči posveti moči in edinosti liberalne stranke.

Mej Angleško in severno Ameriko se sklepa pogodba zarad vzajemnega izročevanja hudodelcev.

Afganško prašanje se je začelo zopet razpravljati. Ruski poslanec pri angleškej vladi baron Staal je imel 1. t. m. dolg pogovor z Salisbury-em o tej zadevi.

Perzija se je zelo unela za Nemčijo, če je res, kar pišejo časniki. Ona namreč pošlje poslanca v Berolin, nemški častniki pa naj se pošljejo v Perzijo, da izurijo perziško vojsko, i nemški uradniki naj uredé tam državno upravo. Čisto prazno ne bode, kar se tu trdi, ker znano je, da je uže več let v Perziji nekoliko nemških častnikov, ki učé in vrejajo perziško vojsko. Ni skoraj dvomiti, da ima Bismark roko vmes, ker Perzija je najvažnejša država v primerljaji, ako bi se unela vojna v Aziji mej Rusi in Angleži, in Bismark bi v takej vojni lahko zelo vplival na eno ali drugo stran, kakor bi njemu bilo po godu.

DOPISI.

Iz Padrič 2. julija. Staroslovanski ples (šagra) kakor smo vam uže v predzadnjej zaseženej Edinosti poročali, bil je v nedeljo 28. m. m. pri nas malo obiskan. Plesalcev je bilo malo, raznega druzega ljudstva tudi ni bilo dosti, zato, ker na omenjeni dan je bilo več plesov in veselic v Trstu in okolici. Mnogo ljudstva pa je vandralo v Pliskovico, čudeže gledat. Pri plesu so vihrale same slovanske in avstrijske zastave, na plesišču pa so donele razne narodne in slovenske pesmice naših okoličanskih mladeničev. Prav je takol da bi se vsaj uže laško kvakanje na slovenskih plesih prav zatrlo, ker ono veliko škoduje napredku in skruni materin jezik. Zatorej opozorujemo tudi druge vasi v kojih bodo letos še taki plesi, naj skrbe za to, da ne bode slišati na plesišču kakšne »barkete pendere«, ali kake »turbide«, kakor se je uže to večkrat slišalo te karalo pismeno in ustno. Tedaj mladina pozor!

V pondelek na sv. Petra in Pavla dan je imelo naše mlado bralno i pevsko društvo »Skala« skupno posvetovanje v Padričah, veliko novih obrazov, od zadnega shoda sem tukaj opazil, volil se je začasni odbor, koji ima nalogo, da ljudstvo opominja k zavednosti in skrbi, za društveni napredek. Po končanem posvetovanju smo se zabavali še pozno v noč pod milim nebom v gostilni g. Martina mej lepim petjem naših pevcev, koje se je razlegalo daleč po tihoti.

Oj! kaj je lepšega, nego lepo ubrano petje? in posebno za nas rokodelce in kmete? Bolj elegantna gospoda se lahko kratkočasi po gledišćih in po pivarnah itd. ali naš borni kmet nema večjega veselja, nego če ves teden pridno dela, da v nedeljo mirno popije četrt, ali polič dobrega vinca v veselej družbi in mej lepim petjem svojih sosedov.

Zatorej, mladina! ne krati si časa in ne zgubljavaj noči brez potrebe po ulicah, kder ne slišiš nobene modre besede, ampak same prazne norčije, surovosti in pohujšanje.

Pristopi rajši k našemu društvu, koje je nalašč zate ustvarjeno, v kojem se bode gojilo omika in lepo domače slovensko petje, v kojim dandanes naša okolica vedno napreduje. (Oj, da bi se te besede spomnili tudi naši bližnji Bazovčani!) — Po končanem zadnjem posvetovanju je odbor sklenol, da se spet, v nedeljo snidemo, zaradi več podučljivih govorov, o ustanovitvi potrebnega društva, ki nas bode vezalo k skupnemu delovanju, ter delalo čast in korist nam in vsej našej slovenkej domovini, ter stalo kakor skala v bran proti sovražniku avstrijskega Trsta in njega slovenske okolice. Zatorej dober vspeh. Bog nam pomozi!

Skalovič.

Iz Kopriskega okraja 29. junija. — Čitajoč vaš cenjeni list »Edinost« št. 49 od 20. junija t. l. zapazim mej drugimi članki tudi — Vabilo k veselici, kojo priredi čitalnica v Kubedu v spomin obletnice svojega obstoja, dne 28. t. m.; živeli Kubedci, vskliknem, in hajdi proti Kubedu; premišljajoč mej potjo razne zadeve Istre, in vesel, da sploh dobro napredujemo, dasi tudi ne še novolj, kar se ve da je pripisati našim mlačnežem, kateri se preveč priklanjajo laškim mogotcem. Dospem ves poten v Kubed, kder se je krog 5. ure popoldne pričela veselica, koje se more veseliti vsak zaveden Istran. Vstopivši v dvorano zaslišim vrlo Dekansko godbo, katera je svirala prekrasni »Napreja« táko milo, da sem pozabil vsa popotna modrovanja.

Vršiti se začne točka za točko; pred vsem je pozdravil društveni podpredsednik, priprost kmetič, z navdušenimi besedami vse došle domače in tujce, katerih je bilo precej obilo število.

Domači pevci so zapeli pod vodstvom g. J. Kureta dovolj dobro Lichtenegerjevo »Lepa naša domovina«.

Potem so se vrstili govor, deklamacije, godba, katera je svirala sploh slovanske melodije. Za govorom so nastopili pevci iz Ricmanj in zapeli prekrasni pl. Zajčev «U boj» še precej dobro; le tempo je bil nekoliko napačen. Največo navado ali razvado, ne vem kako bi rekel, ima mnogo pevcev pri izgovarjanju teksta, zakaj »U bej«, mesto »U boj«, »U boj«, potem: za dom bo boj, mesto za dom u boj, kar zelo spremenja pesnikove misli.

Prosim vas gg. pevci, brez zamere, blagohotne kritike je potrebno.

Pri veselici so tudi sodelovali pevci iz Predloke, katerih lepo število, krog 30 moči, izvrstno podučuje neutrudljivi g. K. Mahnič. Slišal sem tudi izvrstne Dolinske pevce, a bilo jih je malo, samo 6 na številu, rad bi slišal jih v večem številu po Kubedskih pečinah prepevati. Omeniti mi je tudi Pobeških pevcev, kateri so pod vodstvom g. J. Valentiča »Iskrico domorodno« res ganljivo prepevali.

Svoj dopis sklepam s željo, da bi se večkrat in v večem številu pri vrlih Kubedcih segali v bratske roke.

Kličem vam, vrli Kubedci, in vašim voditeljem:

Naprej zastava Slave!

Veseljak.

S Krasa 1. junija. Pred štirinajstimi dnevi je počil glas, da so tri pastirice na občinskem pašniku — gmajni — poleg Pliskovice živino pasle, ter se igrale z kamenjem, — po domače kamenčkale — kar naglo pa se jim lepa bela gospa iznenada prikaže ter jih nagovori: Deklice, zakaj igrate, vzemite knjižice v roke in učite se brati in zapojte kako lepo pesnico Mariji dev. na čast. Deklice se prestrašijo, lepa gospa pa jim reče: Nič se ne strašite, jutri zvečer zopet pridem in potem je zginola. Ena deklic je imela knjižico, ter jo odprla prav na onej strani, kder je imela podobo Marije dev. v njej, ter proti družicam govorila: Prav taka je bila ona lepa gospa, kakor ta podoba, le pogledite. Bilo je uže pozno na večer in odgnale so živino na dom; pričele so domačim pripovedati, kar so videle. Drugi večer je prišlo več domačih ljudi na oni kraj in deklice so zopet ono prikazen videle, od onega večera je prihajalo pa vsak večer mnogo ljudi, in več njih trdi, da so prikazen videli, neki lepo veliko zarjo, drugi podobo Marije, tretji celi oltar in v njem podobo M. D. itd.

Zadnjo nedeljo t. j. 28. junija, prihrumela je uže neštevilna množica ljudstva od blizo, pa tudi od daleč; videl si Furlane, Tolmince, Brice, Goričane, Kranjce, Beršikce in Tržaške okoličane. Ljudstva, ki je vso noč nepretrgano v manjih, pa tudi v velicih zborih, do ranega jutra litanije in pesni Mariji D. na čast prepevalo, ter prav željno kake prikazni pričakovalo, bilo je zbranega nad 20 — pravim dvajset tisoč brez onih, ki so do večera odšli.

Ljudje bližnji in daljni veliko govore, kar pa jaz nočem tu opisati, kajti, ko bi to popisal, kar se mej ljudstvom govori, gotovo bi dvema v Komnu bivajočima osebama na dolgi suknji stopil, zato rajši molčim ter pripuščam ju sodbi ljudstva.

Kraševec.

Iz Divače 1. julija 1885. (Izvirni dopis). (*Kriva tatvinska sumljivost in novi predor tuk. vilenice*). Dospel nam je zopet čas, v katerem se je naša kmetijska narava iz spanja prebudila, ter potrebnega in marljivega dela zahteva. Šli so pred enim tednom od tukaj nekateri domači delavci proti 3 ure hoda otdaljenej vasi Ricmanje z namenom, da bi na tamošnjih njivah navadno formentin okopavali in tako svoje delo v redu dokončali.

Prigodilo se je pa prav v tem času, da je dan poprej neki bržanski mladenič starej ženi pri sušilu blizu potoka 2 srajci ukradel in pete odnesel, a po naklučbi je dotična žena vbežnega zapazila. Ko pa druzega dne kraški delavec Jože Kukec zraven taiste hiše k vodnjaku g. J. Dekleve iz Vrem, poleg vasi Loga po vodo pride, prihitita hitro dotična žena in neki 20letni mladenič, oba jako srdita, do njega ter ga obsojata, da je morebiti on srajci ukradel. On pa je odločno tajil, kajti bil je vedno poštenjak. Pozneje se je dokazalo, da je to storil nekdo drug. Naj bo to v svarilo tistim, kateri neprevidno in lankomišljeno poštene ljude sumničijo.

Po dolgotrajnem večmesečnem težavnem delu je zgradila naša občina vhod v našo vilenico toliko da je skozi na novo napravljeni predor prišla v zvezo v spodaj držečo votlino, katera drži potem na dalje na podnožju v poglavitne prostora te vilenice. Sedaj se še poravnava in utrjuje novi glavni podzemni vhod in ako bode vreme ugodno, nadejati se je, da se koncem meseca avgusta delo dokonča. Delo do zdaj stane občino uže nad 1500 gld., koliko pa še bode, tega ne more do zdaj še nikdo natačno preračunati.

Čas za glavno otvorjenje vilenice ni še od strani občinskega odbora določen, toraj povsem neznan, morebiti se za prihodnje leto odloži.

Pravicoljub.

V Grgarji dne 1. julija. V Grgarji se je obhajala na praznik sv. Petra letos izvanredna svečanost. Imeli smo Grgarci

navadno procesijo od vikarijske cerkve sv. Martina in odondot nazaj po polju v vikarijsko cerkev. Procesijo je vodil preč. gospod fajmošter solkanski. Pred procesijo se je vršilo slavnostno blagoslovljenje novih grgarsih orgel, katere sta nam izdelala brata Zupan v Kamnejgorici na Gorenjskem v popolnoma zadovoljnost cerkvenega in občinskega predstojništva. So pa te orgle res orgle v pravem pomenu besede. Rekel bi, govoreče so in izrazujoče občutke milobe, veselja pa tudi žalosti. Tako milo in lepo pojejo, da je veselje jih slušati, sedaj milodoneče, kmalu pa glasno bobneče, da se cerkvena okna tresejo. Tudi nestrokovnjak mora priznati, da je orgle pravi mojster izdelal. Stanejo le 1350 gld. Cerkveni oskrbniki, ki žele dobre in lepe orgle imeti, naj se jih naroče pri g. Zupanu v Kamnejgorici blizu Krope na Gorenjskem in prepričan sem, da bodo morali biti z delom zadovoljni. Čestitam cerkvenim oskrbništvom v Koprivi na Furlanskem, na Grahovem pri Tolminu in v Kobedu v Istri, da so tega mojstra izvolila in se z njim uže pogodila. Kesala se gotovo ne bodo. Pa se ne bom dalje mudil s priporočevanjem orgel g. Županovih, dasitudi bi jih lahko po vsej pravici zelo priporočal, preidem k svečanosti sv. Petra v Grgarji.

Po blagoslovljenju orgel v cerkvi se je začela sv. maša ob 9 i pol uri. Mej sv. mašo je bila pridiga. Pridigoval je preč. g. dr. Sedej, profesor v goriškem nadškofijskem centralnem semenišču, ki je ta dan na vabilo g. grgarskega vikarja nalašč v ta namen s preč. g. H. Zorn-om profesorjem na višej realki v Grgar došel. Pridiga je obsegala dva dela, namreč nauk o cerkv. petju in o dolžnosti ljudstva do njega, t. j. cerkv. petja. Govor je bil prav lep, praktičen in zelo poučljiv. Zelo je dopadal in je na ljudstvo in vse poslušalce napravil prav dober vtisek. Se ve da, kar gre iz srca, pride tudi do srca. Po sv. maši je bila slovesna procesija z 8 duhovniki. Po dokončanej procesiji se je preč. duhovščina z drugimi povabljenimi gospodi gosti napotila v vikarijsko stanovanje k obedu. Škoda, da nema Grgar farovža za svojega dušnega pastirja primernega. Farovž v Grgarji je podoben bolj starej podrtiji, nego duhovnici. Duhovnik, ki se mora vedno učiti, premišljevati vedam in muzi se posvečevati, potrebuje zdravega stanovanja in miru, česar pa v sedanjem stanovanju v Grgarji zastonj išče.

Po sv. maši, katero je imel preč. in mnogozaslužni gosp. fajmošter solkanski, dika slovenske duhovščine na Goriškem, neutrudljiv dušni pastir svojih ovčic, za dušno in telesno blagost svojih faranov in sploh za vse, kar je dobrega, uneti dušni predstojnik, vodil je omenjeni preč. g. župnik v največej vročini tešč do 1 ure popoldne in zatem je bil blagoslov. Mej sv. mašo in procesijo so peli domači pevci s pomočjo 2 drugih gospodov pod vodstvom domačega g. učitelja V. Vodopivca, ki se je tudi skazal, da je v resnici dober organist. Po enej uri popoldne je bil obed za povabljene in dobrodošle goste v farovžu. Mej obedom smo se po domače zabavljali in napitnice veselega, šaljivega in poučljivega obsega napivali. Tudi vrli naš g. župan J. Filipič je žel z njimi zasluženo hvalo in čast. Po obedu so se gosti razšli. Grgarcem pa ostane lep spomin slovesnosti letošnjega praznika sv. Petra nepozabljiv in nezbrisljiv.

Iz Grahovske županije 29 junija. Po volitvi novega obč. zastopstva, ki se je svečana l. l. vršila, postala je v županjiskem uradovanjo prava babilonska zmešnjava. Novi tajnik, ki je bil prvo službo prevzel in je malo več kot nič obč. stvari razumel, bil je vrh tega še tako nobel, da si pred 8. uro zjutraj nikdar ni dal dobrega jutra voščiti, ob 9. uri ga je klical njegov stan zopet na drugo delo, kder je moral dopoldne ostati, stranke ki so za eno ali drugo stvar k županiji dohajale, posedati so morale 2—3 ure čakajoč odrešenja, ako jih ni poprej župan odgnal z besedo: Ne vem, hodite v Tolmin, da si tudi je spadala stvar v županijsko področje.

Obč. obhodnik pa, ki navadno vsako soboto razen občin. stvari tudi po pošti došla pisma po občinah ljudem hodi oddajat, zna le belo od črnega ločiti in zato se prigodi večkrat, da pismo Petrovo otda Pavlu, Pavlovo pa Šimonu, celo z denarnim pismom se je tako godilo; poprejšnji tajnik, ob enem tudi obhodnik, otdavši pismo, ga je tudi vsakemu lahko prebral, zdaj pa, ako vdobi uboga mati od sina pismo, ali žena od moža, kojo je včasih obč. obhodnik po kake 3 tedne po mavhi mečkal, ker v družini nobeden brati ne zna, more pa še pismo nesti drugemu brat, da po 2—3 ure zamudi. Koliko nepotrebnih potov je v tem času moral uže marsikateri storiti, vrh tega pa še v žep segnoti, in to vse iz gole nevednosti županijskih organov.

Kaj ne, čestiti čitatelji, dobro smo posluženi, pa ne mislite si, da ne plačujemo občinskih naklad. Vsaj Vi, čestiti starešini, stopite na noge ter tirjajte, da župan dobi za službo vešče in zmožne služabnike, saj je 5. marcija v pričo vseh Vas dal besedo, da vdobi zmožnega tajnika, ako se mu prejšna plača dovoli, mari mu tudi niste dovolili? Saj mej Vami osemnajsterimi so nekateri, ki vedo, kako težavno je dandanes županovati, in da so velike odgovornosti, da je nemogoče službo obč. tajnika opravljati tacemu, ki še od znotraj nikoli šole ni videl, ako je županova bistvena stvar le žep, vsaj Vam naj bode blagostanje občine na srcu, sicer bomo prisiljeni, pomoči si drugod iskati, kajti tako šušmarjenje, kakor je bilo pri županiji dozdaj, ne more i ne sme se dalje trpeti. Okoličan.

Iz Kobarida dne 28. junija. Lep in imeniten dan smo učakali Kobaridci 21. t. m., ki ostane gotovo vsem Kobaridcem še dolgo, dolgo živo v spominu. Počastil je namreč trg povodom kanoniške vizitacije prevzvišeni, premilostljivi pokneženi vrhovni škof Alojzij, mili naš vladika. Da so se vrli Kobaridci za dostojen sprejem milostljivega vladike tudi dostojno pripravili, tega mi menda ni treba niti omenjati, saj je gorečnost naših Kobaridcev ob jednacih prilikah prav dobro znana. Pripravili so se pa tem bolj, ker je prevzvišeni knez in vrhovni škof obhajal omenjenega dne svoj imendan.

Narodni naš trg je bil krasno nadičen. Na vsakej hiši so plapolale lepe zastave: narodne, cesarske in tudi deželne in ob obeh straneh ceste so bili nastavljeni kaj gosto lepi maji, na katerih so bile sem ter tja nastavljene manjše zastave. Dva krasna slavoloka sta poveličevala vhod. Prvi je bil napravljen iz zelenja, nosil je skoraj same lepe narodne zastave in nad obokom se je lesketal pozdrav: Dobro došli! — Drugi slavolok pa je v take svrhe navlašč napravljen iz lesu, lepo delo, katero je Kobaridcem v ponos. Visoko tam gori na vrhu pod carskim grbom pa smo čitali lep nadpis: Bog živi Alojzija! Na sredi trga pa je plapolala velika slovenska trobojnica, ponosna dokaziteljica, da stoji Kobarid na slov. zemlji, naroden, neomahljiv obožavatelj naše Slovenije. Nad vhodom v farovž pa se je dičil v narodnih barvah napravljen nadpis: Alojziju! — obdan po dveh velikih narodnih zastavah.

Zvečer so občinarji in čitalničarji priredili lepo bakljado.

Za čitalnično zastavo je korakala godba, pevci in slednjič dolga vrsta bakljenoscev, bengalni ognji pa so različno barvali razsvitljene ulice. Pred farovžem so se postavili v krog, na kar so zapeli vrli naši pevci: sv. Alojzij, a po odigranem kosu domače godbe so zapeli Hajdrihov prekrasni: Lahko noč! z nekoliko spremenjenim tekstom. Okolu stoječa množica pa je navdušeno zavpila: »Bog živi premilostljivega knezonadškofa Alojzija!

Prevzvišeni pokneženi vrhovni vladika je bil z sprejemom prav zadovoljin, kar je pokazal posebno druzega dne, ko je v cerkvi sam rekel, da je bil ganjen radi tolike udanosti Kobaridcev, radi toli krasnega sprejema.

Ob tej lepej priliki ne morem si kaj, da se ne spominjam prečestitega našega dekana gospoda A. Jekšeta, ki se v svojej skromnosti imenuje še vedno le fajmoštrom, kateremu na čast je naš gorski pevecgenij S. Gregorčič zapel prekrasno pesen: Vrlemu možu. Mil. prevzv. pokneženi vrhovni vladika je v svojem govoru dejal: »da ni vreden, da bi prišel nadzorovat preč. g. dekana, a kliče ga dolžnost! Res! lepo, zasluženo odlikovanje »vrlemu možu«. Mi pa si želimo, da bi nam ga mili Bog še dolgo, dolgo vrsto let ohranil v našej sredi, da bi ga štovali i ljubili, ter vsklikamo z Gregorčičem:

O, trosi Bog ti sreče rož
Na vse poti;
A nam pa daj še mnogo mož,
Mož vrlih kot si — ti!

Gr—ski.

Domače in razne vesti.

Imenovanja. Cesar je imenoval kanonika č. g. Andreja Sterka stolnim dekanom in župnika pri Marijji pomočnici (starem sv. Antonu), Frana Črneta kanonikom v Trstu. Čestitamo!

Tržaški občinski svet je imel v četrtek zvečer 16. letošnjo sejo. Na dnevnem redu so bile mej drugim te le važniše točke: poročilo, da finančni minister ni dovolil, da mesto proti poprečnej odškodnini v letnem znesku 860.000 gld. še daljša tri leta pobira dac, temu nasproti pa je minister izrekel, da dotično prošnjo, glasečo se na eno leto za najvišjo potrdbo priporoči. Vsled tega se je sprejel v tem zmislu stavljeni predlog. — Sprejel se je potem predlog družbe Tramway glede zveze tramwavske proge mej morskim bregom, trgom pred velikim gledališčem in Piazza dei negozianti, kakor tudi dostavek Combi-jev, naj se Piazza dei negozianti neposrednje zveže z starim ribjim trgom. Nazadnje se je sprejel še predlog tržne komisije, naj se namestu odpravljenega trga na velikem trgu napravi začasni trg za vrtom pri velikem trgu na morskej obali, kder se bo prodajalo ves dan, a plačevalo se bode od prostora in za vago.

V zadnjej tajnej seji mestnega zbora je bil imenovan nek Adolf Posega za tehtarja in nek Josip Depaoli za pisarja na javnej mestnej tehtnici za seno. Posega je sicer potomec neke Ubelske rodbine, ali ne zna nič slovensko, Depaoli pa še manj. Bila bi pa vendar skoro boljša Bokalič in Verzota, katera oba znata dobro slovensko, kar je na tehtnici za seno neobhodno potrebno, ker Pivčanov ne bo noben Posega učil laščine; ali Cikorije se je začel sramovati uže sam magistrat, kateri hoče sicer tudi na senenem trgu delati lahonsko politiko, ali ne s pomočjo Cikorije. Uboga Cikorija.

Ustanova Economo. Demetrij A. Economo, ki je v letu 1878. v Parizu umrl, zapustil je veliko vsoto delavcem v Trstu. Vsled tega se bodo 9. avgusta t. l., ki je ustanovnikov smrtni dan, delila darila, podpore in dote resnično potrebnim in vrednim osobam, in sicer: rokodelcem, delavcem in dninarjem, ki ne morejo več delati, potem ubogim udovam, ki imajo otroke in spadajo v vrsto zgoraj omenjenih delavskih stanov, in slednjič poštenim hčeram rokodelcev, delavcev itd., ako ako imajo kako obrtnijo ali rokodelstvo, ali če so tudi navadne delavke. Prosilci in prosilke morajo vložiti pismene prošnje brez prilog dotičnemu odboru, ki bo imel svoj sedež v drugem otdelku mestnega magistrata, in kateri ima dolžnost razsoditi, katerim prosilcem in prosilkam se ima podeliti podpora. Prošnje se imajo vložiti do 15. t. m. v njih natanko zapisati stanovanje prosilca ali prosilke. — Ali se dotična komisija ozre tudi na katerega delavca, delavko, vdovo in deklico slovanske krvi? Zadnja leta je vladala in danes vlada bolj, nego kdaj poprej, celo v dobrodelnih stvareh politična nesramnost, in v prvej vrsti moramo o tej zadevi brezobzirno obsoditi »Previdenzo«, društvo, katerega namen je po pravilih zgoli milosrčnost, pa podpira le uboge italijanske narodnosti tudi s tistimi darovi, katere prejema od slovanskih ljudoljubov, i še sram je ni, zahtevati od naših premožnih rojakov obile podpore.

Tržaške novosti:

Ženska borba. V sredo popoludne ste se dve mestno oblečeni ženski najprej zbesedili, potem pa ste se stepli in tako cunjali, da so lasje po zraku letali. Policija je ni mogla umiriti, ampak odpeljala ju je v zapor, po potu v zapor pa sti tako kričali in se ustavljali, da se je začelo ljudstvo močno zbirati. Grdo je videti možke v prepiri, še grše pa ženske furije.

Zopet nož. V zadnjej štev. smo poročali o treh močno ranjenih z nožem. Denes imamo poročati zopet o surovih napadih z nožem. Voznik Tomaž Maslu 29 letni mož in 23 letni težak Franc Pielić sta v sredo obiskovala razne krčme; na zadnje sta obiskala neko krčmo v ulici Madonina. Popila sta in se uže odpravila domu, kar se pred gostilno spreta, morda zarad kake tajnosti in v jezi je Maslu potegnol nož iz žepa in ga 4 krat zadrl v trebuh ubogemu Pieliču, kateri se je precej zgrudil na tla močno krvaveč. Odnesli so ga v bolnico, ali komaj so ga prinesli, ko je uže umrl. — Maslu je bezal kakor Kajn, ali policija ga je kmalo imela. Z nožem manj ali več so bili ranenji te dni še trije drugi prepirneži. — Policija je vsled tega te dni posebno po starem mestu preiskavala smuljive ljudi in pri takih našla vse polno nožev. Zaprla je vsled tega uže 12 do 15 takih, pri katerih je našla nože. Prav je tako, nevarni noži naj bodo ostro prepovedani.

Žena prebodla moža. Ko stavimo list v mašino, se nam poroča, da je v ulici Capitelli št. 5 neka žena svojemu možu zadrla nož mej rebra in ga nevarno ranila. Mož najbrže še denes umrje. Strašno!

Policijsko. Nekega Furlana je policija zaprla, ker je na ulici pretepal lastno ženo. — Nekatere ženske, mej njimi neka Pepina iz Prvačine neka Marietta iz Avče pri Kanalu in neka Pepina tam kde iz Krasa, neka Tonina iz Voloskega in neka Maria iz Trsta vse lehkoživa dekleta je dejala polic. pod ključ ker so se kakor izgnanke vrnole v Trst, ali pa so razsajale po ulicah v poznej noči. Zdaj se popeljejo brezplačno domu »na frišno«. — Nekateri ljubitelji kokoši so odnesli iz par kampanj v Kadinu kakih 30 glav kuretnine. — Policija je zasačila nekega nevarnega tatova, ki je bil uže večkrat kaznovan in izgnan iz Trsta, nekega Franca M. iz Idrije, ta mož je nekda v Oseku v Slavoniji ubil neko ženo ter je pobral, kar je imela, kesneje so ga prijeli v Bosni, ali tam je pandurjem všel, skočil je v vodo in s plavanjem odnesel pete pred sodbo. Ta obravnava vtegne biti jako zanimiva.

Izpred sodnije. Včeraj in predvčerajšnjem se je vršilo zadnje dejanje znane *Kastavske* rabuke. Zatoženih je bilo 37, vsi iz Matulja in Kastva. Kakor znano so ti možje mejne količe, v katerih je bilo zapisano »u pograničnom kotaru« odstranili, potem na srenjski zbor navalili ter gestne odbornike dolžili, da so Kastavščino prodali Hrvatom, da so podkupljeni itd., stvar je šla tako daleč, da so vladnemu komisarju g. Šorli-ju pretili, da ga vržejo v lužo in župana in odbornike se silo primorali, da so se odpovedali svojim častnim službam, skratka: posnemali so uprav anarhiste. Res je, da je bila neumnost prvi uzrok te rabuke; toda sodnija kaznuje tudi neumnost, ako je sparjena s poroednostjo, in tako je tudi tržaška deželna sodnija k ljubu dobremu zagovarjanju dr. Martinolića obsodila zatoženih 18 na 8, 10 do 12 dni zapora, vse druge pa na 6 tednov, na 2 mesca, na 3, 4 do 6 mescev težke ječe. — Tako se je torej izvršilo zadnje dejanje kastavske komedije, katero so inscenirali najbrže nekateri Lahoni.

Železnica Gorica-Stražič-Podgora. Inženirja Stern in Haferl sta prosila za dovolitev, da izvršita postransko železnico iz Gorice skoz Stražič do Podgore. Stavbeni troški so proračunjeni na 200.000 gl.

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ bo praznovalo vsled odborovega sklepa dne 25. junija t. l. god svojih zaščitnikov sv. Cirila in Metoda v nedeljo 5. julija t. l. sè slovesno sv. mašo ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Antona pod Kostanjevico. Podpisani odbor vabi vse p. n. gg društvenike, da bi se te cerkvene svečanosti mnogobrojno udeležili.

Gorici, 1. julija 1885. ODBOR

V Kastvu so se te dni vršile občinske volitve in so bili voljeni v mestni odbor sami odločni narodnjaki. S tem in z včerajšnjo obsodbo v Trstu bode menda konec za vedno komedijam Lahonov v Kastavščini.

Gornjigrad na Štirskem, 3. julija 1885. Tukaj pri nas se bode v dan 12. julija t. l. velikanska slavnost v slovanskim blagovestnikom sv. Cirilu in Metodu vršila. Na tisoče ljudi se pričakuje, mnogo pisem je uže došlo, da se za dotične priskrbi vse potrebno. Program je mnogovrsten.

Krvav dež je šel v nedeljo zvečer v Ljubljani v predmestji Trnovem nekaj sekund in so se rudeče pike poznale po belem pesku, po lesu in po svitlej (belej ali rumenkastej) obleki. Rudeče pike na lesu so sčasoma otemnele.

„Slovenski Jez“ kat.-pol.-narodno društvo priredi v Biljani dne 5. julija 1885 slavnost v spomin tisočletnice slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda. I. Blagoslovljenje nove podobe teh svetnikov v Biljanskej cerkvi ob 10. uri. II. Beseda popoldne ob 6. uri s tem le sporedom: 1. Briska budnica (petje). 2. Nagovor. 3. Hrcegovska (deklamacija). 5. Jaz sem Slovan (petje) z glasovirom). 7. Bovški sir (igra s petjem). 8. Venec nar. pesni. Vstopnina k besedi 20 kr.

Kolera se na Španskem širi in zahteva vedno več žrtev, španskih mej pa še ni prestopila in upamo, da se k nam ne zatrosi, ker nema tiste razširjajoče moči, katero je imela ta bolezen v prejšnjih kugah, n. pr. v letih 1835, 1836, 1855, ko je kar naglo poplavila skoraj vso Evropo. Zadnji dan minolega meseca je na Španjskem za to boleznijo umrlo 526 ljudi.

Potres v Kašmiru še vedno traje, v okraji Camraji je bilo 2700 osob usmrtenih. Mesto Baramula je bilo 17. junija popolnoma porušeno. Polkovnik St. Johns je poročil, da je potres v Kašmiru doslej 3081 ljudi usmrtil, potem 25.000 ovac in koz in 8000 glav goveje živine; 70.000 hiš leži v razvalinah.

Avstrijsko-Ogrski delavci na Grškem. Ogrski minister notranjih opravil je poslal vsem županijam okrožnico, v katerej jim ukazuje, naj na Grško branijo delavcem in dninarjem, ki iščejo službe pri cestah in železnicah. Minister naglaša, da mnogo inženirjev, kamenosekov in dninarjev iz Avstrijsko-ogerskega na Grškem ne more dela dobiti, ker je delavcev vsake vrste tam veliko preveč. Razen tega pa je živež drag, podnebje nezdravo in plača majhna tako, da je velika večina delavcev v največej nadlogi in da se ti morajo na državne troške z Grškega domu pripeljavati.

Na več ljudskih šolah v Bosni in Hrcegovini se imajo podeliti učiteljske službe. Letna plača znaša 500 do 600 gold.; razen tega imajo učitelji prosto stanovanje z vrtom in prosta drva, ali pa dobiva odškodnino za to. Prošnje naj se vlože do 15. julija po pristojnej političnej gosposki na deželno vlado v Sarejevem.

Žrebanje. Pri srečkanji 125 lozov mestnega ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan julija 1885. leta so bili vzdigneni ti le glavni dobitki:

štev.	2.843	z dobitkom	15.000 gl.
»	1.072	» »	1.500 gl.
»	34.688	» »	500 gl.
»	54.779	» »	500 gl.
»	55.526	» »	500 gl.

Dunaj, 1 julija. Žrebanje posojila iz leta 1854. 130 160 242 764 803 881 942 1182 1228 1230 1257 1266 1330 1475 1480 1594 1758 1797 1861 1920 1998 2019 2082 2233 2397 2575 2738 2805 2822 2847 2982 3039 3121 3193 3265 3304 3310 3372 3497 3551 3676 3751 3906.

Tržno poročilo.

Kava — mlahova kupčija, pri vsem tem pa so cene jako trdne s tendenco, da više postanejo, ker so došla poročila iz Brazilije, da tam letina slabo kaže. Prodalo se je te dni 800 vreč Rio po f. 46 do 58 in 600 Santos po f. 43.50 do 57., Java stane f. 56 do 60, Portoricco f. 90 do 102., Ceylon plant. f. 88 do 122.

Sladkor — slaba kupčija, iz inostranskega manjkajo naročbe, vsled tega se cene pomikajo sopet nazaj. Prodalo se je te dni 3000 metr. stotov sladkorja po f. 23.50 do 26.50.

Sadje — cene slabe, ker je jako malo prašanja po južnem sadju v obče. Pomeranče, limoni f. 2 do 6, fige v vencih for. 11.50 do 12, rožiči I. vrste for. 6 50 do 7, opaša f. 15 do 17, cvebe f. 11 do 13, Eleme f. 22 do 30, Sultanina f. 18 do 32.

Olje — mlahova kupčija in ker dohajajo poročila iz Italije, da se je tam oljka dobro obnesla, so se začele cene nazaj pomikati. Jedilno olje stane denes f. 40 do 46, namizno for. 58 do 79, bombažno ameriško I. vrste f. 34 do 35.

Petrolje — cene skoro nepremakljive, kupčija mlahova. Denes stane pelrolje fr. 9.10 do 9.25.

Domači pridelki. — Z fižolom zdaj ni kupčije; maslo dobro naravno se prodaja po f. 86 do 98.

Žito — skoro nobene kupčije — cene slabe; pšenica ruska f. 8.50 do 9; koruza levantinska f. 6.25 do 6 60.

Les — dobro obrajtan, cene trdne.

Seno — dobro konjsko novo f. 1.20 do 1.40, staro f. 1.60 do 1.70. Kupčija v obče mirujo.

Galeta — domača se v Gorici prodaja f. 1.25 do 1.40, japonska po f. 80 do 95 in do f. 1, v Istri so cene za 10 do 15 soldov niže.

Borsno poročilo.

Tendenca borse je mlahova, kurzi državnih papirjev so pri vsem tem trdni.

Dunajska Borsa

dne 1. julija

Enotni drž. dolg v bankovcih	82	gld	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	83	»	40	»
Zlata renta	108	»	75	»
5% avst. renta	99	»	55	»
Delnice narodne banke . .	861	»	—	»
Kreditne delnice	286	»	75	»
London 10 lir sterlin . .	124	»	20	»
Napoleon	—	»	—	»
C. kr. cekini	9	»	84½	»
100 državnih mark . . .	5	»	88	»

Javna zahvala.

Čestiti gospod Ivan Nabergoj, je blagovoljno podaril našemu bralnemu i pevskemu društvu »Skala« 20 gld., za kar mu podpisani po tej poti izrekamo srčno zahvalo.

Začasni odbor, braln. in pevskega društva »Skala« iz Gropade in Padrič.

Pri našem uredniku naj se oglasi, kedor želi službo *korespondenta* v eniej bolijših trg. hiš v Trstu; pa mora znati dobro nemško, italijansko, slovensko ali hrvatsko. — Prav tako more naš urednik preskrbeti tudi mesto praktikantu iz dobre hiše.

Se išče natakerje ali natakarce za nek restaurant; kje, izve se pri uredništvu Edinosti!

FRANC JERŠEK odprl je novo

pekarno

v ulici *Corsia Stadion*, v hiši, kder je bila poprej gostilna *Cervo d' oro*. — Njega priporoča tudi *odbor delalskega podpornega društva* v namen, da se posebno Slovenci pri njem poslužujejo, ker je mož podpore vreden in izdeluje **izvrstni kruh po primernej ceni.**

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo, ustanovljeno leta 1831)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na **zavarovanje proti požaru** — zavarovanje stekla — zavarovanje proti toči — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na živenje.

Društvena glavnica in reserva dne 31. decembra 1884.	f.	31,490.875·83
Premije za poterjati v naslednjih letih	f	21,006.641·33
Glavnica za zavarovanje živenja do 31. decembra 1884.	f.	83,174.457·98
Plačana povračila:		
a) v letu 1884.	f.	8,637.596·13
b) od začetka društva do 31. decembra 1884.	f.	178,423.338·51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjčneja pojasnila se dobé v Trstu v uradu društva: Tergesteo, scala III. v prvem nadstropji.

Prodaja se

hišna oprava, zaradi preselitve podpisana prodajam vse svoje pohišje in gostilniško opravo, kakor: mize, stolice, klopi, ormare, posteljnjake, steklenice, kozarce ploščke itd. Kedor želi česa kupiti, naj se do *20. avgusta* t. l. oglasi pri meni.

Na Opčinah, 25. junija 1885.

Marija udova **Florijan.**

ROOB COCCOLA

posebnost

c. k. priv. in odlikovane tovarne

ROMANA VLAHOVA

V ŠIBENIKU.

Podružnica v Trsru: Via S. Lazzaro I-B.

Prijeten, krepčalen liker, odlikovan se **zlatimi kolajnami in diplomami na razstavah** v Skradinu, Napolju, Trstu, Sv. Vidu, Lincu, na Dunaju, v Kalkuti itd.

Ta iz jagod **Juniperus communis** in **dišečih željišč** napravljeni liker je prijetnega okusa.

Jako pospešuje prebavljenje in se rabi z dobrim uspehom za krepčanje oslabelih moči, ker je dokazan njega zdravilni upliv na živce, možgane in na hrbtanec.

Prodajo na debelo preskrbujejo moje hiše v **Šibeniku** in **v Trstu.**

Pradaja na drobno v vseh kavarnah, prodajalnicah likerjev in sladčičarijah.

Nepokvarjeni pravi liker se pozna po steklenici, v katerej je vtisnena firma, potem po zamahi z grbom in po malem svitku z autografovano firmo **Romano Vlahov.**

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratniše *želodčne* bolesti. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na *jetrih* in na *vranici*, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper scropok ter čisti pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo. (10)

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa edino v lekarnici *Cristofoletti v Gorici, v Trstu* v lekarni E. *Zanetti* i *G. B. Rovis, G. B. Faraboschi* in *M. Ravasini.* Ena steklenica stane 30 novcev.

Varovati se je pokvarjenih *posnetkov*, s katerimi se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

ŽELODČNE BOLEZNI

je mogoče *HITRO* in *POPOLNOMA* ozdraviti po

JERUZALEMSKEM BALZAMU

edini in nedosegljivi želodčni pijači.

Da si človek izvoli pravi lek proti želodčnim boleznim, pač ni tako lehko, posebno dandenes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke.

Večina raznih kapljic, izlečkov itd., katere se občinstvu kakor pravi čudeži priporočajo, niso nič druzega, nego škodljiva zmes.

Edini **Jeruzalemski balzam** si je zagotovil vsled svoje priproste sestave, odločno oživljajoče in želodčne živce hitro krepčalne moči **pravico prednosti** nad vsemi dosedaj v tej stroki poznanimi zdravilami, kar dokazuje tudi sè vsakim dnevom veče prašanje po njemu. Ta balzam bogat na delajočih snovih kineške robarbare, katera korenika je poznana zarad njenega ugodnega upliva na **prebavljenje** ni **čiščenje**, je zanesljivo sredstvo proti težavam v želodcu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvedenci priporočujejo proti neješčnosti, zabasanju, smrdljivi sapi, gnjusu, riganju, bacanju, proti hemoroidalnem trpljenju, zlatenci in vsakej bolezni v črevesju.

Steklenica z navodom vred stane **30** novcev.

GLAVNA ZALOGA v LEKARNI

G. B. PONTONI

v GORICI.

Zaloge: v Trstu v lekarni *G. B. Rovis*, na Reki v lekarni al Redentore, G. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palisca.

Riunione Adriatica di Sicurtà

v Trstu

Zavaruje proti požarom, provozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na živenje v vsih kombinacijah

Glavnica in reserva društva dne 31. decembra 1883

Glavnica društva	gld.	3,300.000·—
Reservni fond od dobičkov	»	536.622·02
Posebna reserva dobičkov od zavarovanja na življenje	»	150.000·—
Reserveni fond za pokritje premikanja vrednostih efektov		161.500·—
Premijna reserva vseh oddelkov	»	7,342.780·36
Reserva za škode	»	267.601·—
V portfelju:		
Premije, ki se imajo potirjati v prihodnjih letih	»	16,954.118·57
Skupni znesek vsih škod plačanih od l. 1838 do 1883	gld.	114,949.847 01

Urad ravnateljstva 19—24

Via Valdirivo, št. 2 (v lastnej hiši)

Elija Treves

izreže kurje očesa brez vse bolečine.

Stanuje ulica delle Beccherie št. 13.

Odprto je od 3 do 6 ure popoludne.

Piazza Rosario št. 3, I. nadstr.

Na leto, ako se abonira plača le 2 for.

LA FILIALE IN TRIESTE

dell' i. r. priv.

Stabilimento Austr. di Credito

per commercio ed industria.

VERSAMENTI IN CONTANTI

Banconote:

3 % **annuo interesse verso preavviso di 4 giorni**
3¼ » » » » » » 8 »
3½ » » » » » » 30 »

Per le lettere di versamento attualmente in circolazione, il nuovo tasso d' interesse comincierà a decorrere dalli 27 corrente, 31 corrente e 22 Novembre, a seconda del rispettivo preavviso

Napoleoni:

3 % **annuo interesse verso preavviso di 30 giorni**
3¼ » » » » » » 3 **mesi**
3½ » » » » » » 6 »

Banco Giro:

Ban onete 2½% sopra qualunque somma
Napoleoni senza interessi

Assegni

sopra Vienna, Praga, Pest, Bruna, Troppavia, Leopoli, Lubiana, Hermannstadt, Innsbruck, Graz, Salisburgo, Klagenfurt, Fiume Agram, franco spese.

Acquisti e Vendite

di Valori, divise e incasso coupons ½%

Antecipazioni

sopra **Warrants** in contanti, interesse da convenirsi.

Mediante apertura di credito a Londra ½% provvigione per 3 mesi.

» **effetti** 6% interesse annuo sino l' importo di 1000 per importi superiori da con-

Trieste, 1. Ottobre 1883 (6—)

Komoditeta in ekonomija

zadnja novost.

Pečati z automatičnim aparatom so dobro rabljivi zarad natanjčnosti in hitrosti, s katero se more tiskati ž njimi in zarad trajnosti, ali vendar še preveč stanejo. Pečati na roko so bolj ekonomični, ali trebajo preveč postranskih priprav.

Elegantni automatični pečat «Merkur» kakor je tukaj naslikan pa ima vse prednosti automatičnih pečatov, a zarad priproste konstrukcije in lahkote stane le fr **3.50.**

Novi pečet MERKUR z automatičnem barvilom dobi se le v 64—20

odlikovanem grafičnem zavodu

H. FREISINGER-JA

Lloydova palača ulica „Mercato vecchio" 4

V TRSTU.

Visoko častiti gospod!

Zapustiti sem moral mojo družino za 8 dnij. Pri odhodu pustil sem svojo rodovino popolnoma zdravo. Čez osem dnij sem se vrnil in glej žena in otroci so bili bolni. Najbolj nevarno bolna je bila pa najmlajša hčerka, katera kar je zavžila je zopet izbljuvala, vrhu tega pa imela še veliko drisko. Dva zdravnika sta jo zdravila, ali vse zastonj. Oba sta obupala, da otrok kdaj še ozdravi. Jaz sem jej hitro dal eno žlico dr. Roža življenskega balzama, in sem jej vsaki dan še tri žlice dal. Čudo Božje! Otrok mi je v treh dneh popolnoma ozdravil. Kar dva zdravnika nista mogla storiti, dosegel je Vaš dr. Roza življenski balzam in rešil sem svojega otroka gotove smrti. Vašemu blagorodju se jaz ne morem dovolj zahvaliti. Mojo zahvalo do vas pa spremlja še zahvala do Boga. V korist druzih ljudi Vas prosim, da priobčite to mojo spričevalo. Z odličnim spoštovanjem *Alojzij Zadák*, trgovec z mesom.

Budapešta v mesecu avgustu 1884. leta.

Visoko spoštovani gospod!

Iz srca Vam izrekam svojo naisrčnejo zahvalo za dr. Rosa življenski balzam, s kojega pomočjo sem rešen dolgo trajajoče bolezni v želodcu. Uže sem obupal, da kedaj še ozdravim. Se enkrat mojo najsrčnejo zahvalo. Z spoštovanjem

Maribor na Spodnjem Štajerskem. *Ferdinand Leitner*, dimnikar.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni i njih nastopke.

Ohranitev zdravja

je odvisna zgoli od **ohranitve** in **pospešavanja** dobrega **prebavljanja,** ker ta je **glavni pogoj zdravja** in **telesnega in dušnega dobrega čutenja.** Najbolj **potrjeno DOMAČE ZDRAVILO, prebavljanje** vrediti, doseči primerno **mešanje krvi,** odpraviti **pokvarjene nezdrave krvne dele,** to je uže več let **sploh znani** in priljubljeni

dr. ROSA življenski balzam.

Napravljen iz **najboljših, zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč,** potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh **slabostih prebavljanja,** posebno pri **presedanju, po kislem dišečim riganju, napenjanju, bluvanju,** pri **bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču, prenabasanju želodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji** in **melanholiji** (vsled **slabega prebavljanja**); on oživlja vso delalnost **prebavljanja,** dela **zdravo in čisto kri** in **bolno telo** dobiva zopet **poprejšno moč** in **zdravje.** Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno **ljudsko domače zdravilo** ter se sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica I gl.

Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na **frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.**

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno *dr. Rosov življenski-balzam* iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno *dr. Rozovega* življenskega balzama.

Pravi dr. Rosov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelalca *B. Fragner-ja* lekarna »k črnemu orlu« v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V TRSTU: *P. Prendini, G. Foraboschi, Jak. Serravallo, Ed.* von *Leitenburg, Ant. Suttina* in *K. Zanetti*, lekarničarji.

V GORICI: *G. Cristofoletti, A.* pl. *Gironcoli, G. R. Pontoni, R. Kürner*, lekarničarji. V OGELJI: *Damaso d'Elia.*

V LJUBLJANI: *G. Piccoli in J. Svoboda*, lekarničarja.

V ZAGREBU: *C. Arasim*, lekarničar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, ráne in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtvi) kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; ker pa ven teče, *potegne mazilo v kratkem vse gnojico* na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem *rana prej ne zaceli dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena.* Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem šele se mazilo na nje prilepi. 5—20

Skatljica se dobode po 25 in 35 k.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnozih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost in po njem se dobi tudi popolno uže zgubljeni sluh. 1 sklenica 1 gld. a. v.

Lastnik društvo »EDINOST«. — Izdatelj in odgovorni urednik: VKTOR DOLENC.

Nova tiskarna V. DOLENC v Trstu.